

Περίληψη

Στις μέρες μας όλο και περισσότερες νέες γυναίκες διαγιγνώσκονται με κάποια μορφή καρκίνου του αναπαραγωγικού τους συστήματος, πριν προλάβουν να τεκνοποιήσουν. Οι παραδοσιακές τεχνικές αντιμετώπισης των καρκίνων του γυναικείου γεννητικού συστήματος έχουν φτάσει σε υψηλά ποσοστά επιτυχούς θεραπείας με ταυτόχρονα χαμηλά ποσοστά υποτροπής, όμως καταδικάζουν τις ασθενείς σε μόνιμη στειρότητα. Η ανάγκη οριστικής αντιμετώπισης των διαφόρων καρκίνων των γυναικείων γεννητικών οργάνων, λαμβάνοντας όμως υπόψη την διατήρηση της γονιμότητας, οδήγησε στην εφαρμογή νέων λιγότερο ριζοσπαστικών χειρουργικών τεχνικών. Στην εργασία μας θα επικεντρωθούμε στον καρκίνο του τραχήλου της μήτρας, του ενδομητρίου και των ωοθηκών αφού αποτελούν τις συχνότερες κακοήθειες του γυναικείου αναπαραγωγικού συστήματος. Επίσης θα αναλύσουμε τις σύγχρονες συντηρητικές, επεμβατικές ή μη, τεχνικές διατήρησης της γονιμότητας όπως αυτές προκύπτουν μέσα από την ανασκόπηση της σύγχρονης αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας.

Abstract

Nowadays more and more women as diagnosed with some form of cancer of the reproductive system, before they have children. The traditional techniques for treating cancers of the female reproductive system have reached high rates of successful treatment with both low recurrence rates, but condemn patients to permanent infertility. The need for definitive treatment of various cancers of the female genital organs, but taking into account the preservation of fertility led to the application of new less radical surgical techniques. In our work we will focus on cancer of the cervix, endometrium and ovaries as they are the most common malignancies of the female reproductive system. It will also analyze the modern conservative, or non-invasive, fertility preservation techniques as they arise through the review of contemporary literature and editorial.